

**ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ СУЧАСНОГО
СТУДЕНТА ПІД ВПЛИВОМ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА**

*Чиркіна Світлана Володимирівна,
викладач фортепіано,
концертмейстер відділу «Музичне мистецтво»
Канівський фаховий коледж культури і мистецтв
schirkina@mail.ua*

*Ярош Любов Василівна,
викладач диригування та постановки
голосу відділу «Музичне мистецтво»
Канівський фаховий коледж культури і мистецтв*

Українська культура бере початок з давніх часів і має глибоке коріння. У світосприйнятті українського народу важливу роль відіграє мистецтво. Традиційне українське мистецтво містить музичну спадщину минулого і сучасного. Музика відноситься до одного з видів українського мистецтва. Значення співців -бандуристів та кобзарів неоціненне. Музичні твори концентрують у собі величезний потенціал та мають глибокий художній вплив на слухача.

Музичне виховання відіграє важливу роль у духовному становленні особистості людини. Без музики важко переконати людину, яка вступає в світ, що людина прекрасна. Це є основою емоційної, естетичної, моральної культури[1,с.5].

Традиційне народне мистецтво -велика важлива складова суспільного організму- національного середовища. Справжнє музичне художнє виховання не може існувати поза традиційною культурою певної нації. Виховання мистецтвом є однією зі складових збереження та розвитку традиційної культури. Мистецька освіта здатна прищепити любов і повагу до всього національного, сформувати світогляд студента з почуттям належності до свого народу, своєї нації.

Музика має вплив на фізіологічний та психологічний стан людини. Її особлива здатність -впливати на людину та викликати у неї особливий емоційний стан, виховувати етичні та естетичні властивості, моральні ідеали. Музика може підвищити соціальну активність. Прослуховування музики здатне здійснити людині полегшення та формування нових відносин і установок.

Саме тому необхідно виховувати музичний смак з самого раннього дитинства. Усі відомі філософи завжди інтуїтивно відчували, що в музичних звуках лежить закодована інформація, яка кожного разу дозволяє сильно впливати на людину. Музика є своєрідним відображенням дійсності або ж реакцією на події, що відбуваються. За допомогою мистецтва люди намагаються відобразити дух епохи.

Пізнавально-творчі можливості учнів розвиваються в активній творчій діяльності. Завдання викладача полягає в тому, щоб допомогти сформуватися правильному відношенню до мистецтва, яке викликає великі серйозні почуття[2,с.122].

Сучасний український мистецький простір дуже пов'язаний із західноєвропейським, однак спирається на давньоукраїнські традиції. У наукових дослідженнях репертуарна проблема відокремлює такі функції: виховну, пізнавальну, естетичну, побутову, розважальну[3,с.12].

Актуальність теми полягає в тому, що зараз спостерігається досить невисокий рівень музичної культури підростаючого покоління, а інструментальне виконання розглядається як засіб формування і розвитку особистості. Активне використання в навчальному репертуарі студентів творів українських композиторів минулого і сучасності не тільки розширює

уявлення про розвиток вітчизняної музичної культури, але й сприяє ефективному формуванню національно-свідомого типу особистості майбутнього діяча музичного мистецтва.

Література:

1. В.А. Сухомлинський. Слово о человеке // Избранный. Произведения/ В.А.Сухомлинський.
2. Д.Б. Кабалецький . Як розповідати дітям про музику?/ Д.Б. Кабалецький.- К., 1982.
3. І.П. Заболотний. Основи хорознавства / І.П. Заболотний, Навчальний посібник.- Суми. ВВП «Мрія-1», 2006.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСІСТЬ: ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ

*Луценко О.А.,
к.е.н.,доцент
Стрнадко В.
студентка*

*Харківський національний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

26 вересня 2017 р. на сайті Парламенту України опубліковано текст Закон України «Про освіту», прийнятий 5 вересня 2017 р. Однією зі засад державної політики у сфері освіти та принципи освітньої діяльності у Законі України “Про освіту ” визначено академічну доброчесність. Стаття 42 Закону України "Про освіту" присвячена академічній доброчесності. Академічна доброчесність - це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає:

- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність;
- контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти
- об'єктивне оцінювання результатів навчання.

Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);

Порушенням академічної доброчесності вважається:

- академічний плагіат - оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;